

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Baggrunden for lovforslaget

Den 1. januar 1993 trådte lov nr. 1055 af 23. december 1992 om beskyttelsesrum i kraft.

Beskyttelsesrumsloven indebar, at administrationen af reglerne om sikringsrum og offentlige beskyttelsesrum blev overført til kommunalbestyrelserne fra Indenrigsministeriet og Civilforsvarsstyrelsen. Hovedsynspunktet er, at kommunalbestyrelsen selv bedst kan vurdere behovet for sikringsrum i kommunen bl.a. på baggrund af en lokal vurdering af bebyggelsens tæthed og kommunens beliggenhed, »udsat-hedsgraden« og særlige risici. Formålet med henlæggelsen af kompetencen til kommunalbestyrelserne var endvidere at smiddiggøre reglerne om opførelse af sikringsrum.

Kommunalbestyrelserne har således ifølge loven ansvaret for opførelse af offentlige beskyttelsesrum og kompetencen til at påbyde, at der – med undtagelse af visse mindre bygninger – skal opføres sikringsrum og udføres murgennembyrninger i nye bygninger.

Det forhold, at det er overladt til den enkelte kommune at administrere adgangen til at påbyde sikringsrum, kan naturligvis - navnlig på erhvervsbyggeriområdet – indebære sådanne forskelle mellem kommunernes praksis, at det vil kunne indgå i en bygherres overvejelser om, hvor et nybyggeri skal placeres. Det uheldige i, at en kommunes sikringsrumspolitik vil kunne påvirkes af sådanne overvejelser, blev fremhævet under folketingsbehandlingen i december 1992 af den nugældende lov. I Kommunaludvalgets betænkning over forslaget betonedes udvalget den væsentlige betydning, man tillægger, at der sikres en sammenhæng i sikringsrumspolitikken i de enkelte kommuner og således, at det undgås, at der opstår konkurrenceforvridning kommunerne imellem.

Indenrigsministeriet er enig heri, men finder ikke, at det så kort tid efter lovens ikrafttræden er realistisk at vurdere udviklingen i kommunerne på dette område. Indenrigsministeriet vil imidlertid gennem Beredskabsstyrelsen følge udviklingen på området

og bede styrelsen om at afgive en redegørelse herom, senest når beskyttelsesrumsloven har været i kraft i 5 år. På dette grundlag vil der herefter blive taget stilling til, om det vil være nødvendigt med et statsligt initiativ med henblik på at undgå konkurrenceforvridning og at sikre en mere ligelig dækning med beskyttelsesrum m.v.

Det aktuelle lovforslag tilsigter ikke at begrænse kommunernes handlefrihed på dette område. Men det indeholder en tilskyndelse til, at dette område ikke forsømmes, idet en eventuel barriere for en hensigtsmæssig tilrettelæggelse af kommunernes sikringsrumspolitik fjernes.

Baggrunden for ændringsforslaget til loven er en henvendelse fra Århus Kommune om muligheden for at etablere en kommunal beskyttelsesrumspulje, hvortil der kan indbetales beløb, som anvendes til opførelse af beskyttelsesrum. Den gældende lov om beskyttelsesrum giver ikke hjemmel til at etablere en sådan ordning.

Århus Kommune har begrundet sit ønske med en henvisning til, at behovet for opførelse af sikringsrum ikke er ensartet i kommunen, idet dækningen med beskyttelsesrum er god i nogle områder – især i de nyere bebyggelser, medens andre områder er underforsynede. I de underforsynede områder er der derfor behov for at påbyde opførelse af sikringsrum, medens behovet for at påbyde sikringsrum opført i de velforsynede områder er væsentligt mindre.

Århus Kommune finder det ikke rigtigt, at bygherrer, der bygger i velforsynede områder, slipper for at opføre sikringsrum, medens bygherrer, der bygger i områder uden et tilstrækkeligt antal beskyttelsesrumspadser, skal opføre sikringsrum. Indenrigsministeriet er enig med Århus Kommune i denne betragtning. Med etablering af en beskyttelsesrumspuljeordning er det muligt at udnytte påbudsadgangen til på en mere smidig og fleksibel måde at stille samme krav til alle bygherrer i kommunen.

Forslaget om etablering af en beskyttelsesrumspulje, hvorefter bygherrer i velforsynede områder kan vælge at indbetale et beløb til puljen i stedet for at skulle opføre sikringsrum, vil kunne bidrage til at